

ρίας, ὁ μαθητὴς τοῦ Βαλζάκ καὶ τοῦ Κλῶδ Βερνάρ, ὁ εἰσηγητὴς τῶν δαρβινικῶν ἀποτελεσμάτων εἰς τὸ μυθιστόρημα, ὁ καθαριστὴς Ζολᾶ, νὰ ἐπανεῖλθῃ ἐκεῖ ὅθεν ἤρχισε τὸ στάδιόν του μυρίζων ἀκόμη βιβλιοπωλείου ὑπάλληλον;

Ἀκριβῶς, ὅ,τι ἄλλοι θὰ ἀπέφευγον φοβούμενοι ἢ θὰ διέπραττον διστάζοντες, ὁ Ζολᾶ ἐτόλμησε καυχώμενος. Ἡ οὐσία τῆς κράσεως τοῦ Ζολᾶ ἀκριβῶς ἐγκτεῖται ἐν τῇ δυνάμει τοῦ ἀναλαμβάνειν καὶ διεξάγειν ἐκπλήξεις μετὰ τῆς αὐτῆς φυσικότητος καὶ ἀταραξίας μεθ' ἧς ἡμεῖς λέγομεν: Χαίρετε ἢ Καλημέρα σας. Ἡρκεῖ δι' αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς ῥῆξιν μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Βολταίρου ὅπου ἐξηκολούθει νὰ γράφῃ ἄρθρα κριτικῆς, ἀν δὲν ἀπατώμεθα, καὶ ἄρθρα δι' ὧν ἐκτύπα δυνατὰ τὰς δημοκρατικὰς μετριοτήτας, ὡς τὰς ὀνομάζει, καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ σκεπτικοῦ Βολταίρου εἰς τὸν θεοβλαβῆ Φιγαρώ μετάβασίς του δὲν ἦτο εἰμὴ εἰς ἀπλοῦς περίπατος ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο βουλευδάρτον.

Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν μετάβασιν αὐτὴν ὄχι ἐπενδύτην ἢ ὑποκάμισον, ἀλλ' οὔτε τὰ χειρόκτια ἢ τὴν κάνναν του ἐδέησε ν' ἀλλάξῃ. Ὁ Ζολᾶ ἔμεινε Ζολᾶ· ὁ Φιγαρώ μόνον ἐδέχθη φιλοφρόνως εἰς τὸν οἶκόν του τὴν ἐπανάστασιν, διεξαγομένην ὄχι ὑπὸ μαλακοῦ τινος Ῥοσεφόρ, ἀλλ' ὑπὸ Ἡρακλέους ἔχοντος κάλαμον ῥόπαλον.

* *

*

Ὁ Ζολᾶ γράφει ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος κύριον ἄρθρον εἰς τὸ Φιγαρώ· μέχρι τοῦδε ἔγραψε τέσσαρα, τὸ ἐν δυνατώτερον, τολμηρότερον τοῦ ἄλλου. Τὸ πρῶτόν του ἐστράφη κατὰ τοῦ ῥιζοσπαστικοῦ βουλευτοῦ Ῥάνκ· ἀν καὶ προσωπικὸν καὶ ἐμπαθές, ὁ σκοπὸς του ἦτο γενικώτερος, ἢ μία πρὸς μίαν ἀποκάλυψιν τῶν συγχρόνων δημοκρατικῶν οὐδαμινοτήτων. Τὸ δευτέρον του ἐπιγραφόμενον: Δι' ἑξήκοντα ἑξήκοντα Δημοκρατίαι ἐδικαιολογεῖ ἑαυτὸν διστάζοντα εἰς ποίαν δημοκρατίαν νὰ καταταχθῇ, τὴν τοῦ Γαμβέττα ἢ τοῦ Γρεβύ, τοῦ Ῥοσεφόρ ἢ τοῦ Κλεμανσώ, τοῦ Πυᾶ ἢ τοῦ Μπλάν· ὥςκειρε δὲ τὴν διαίρεσιν τῆς Δημοκρατίας εἰς τόσας ὑποδιαίρεσεις ἀλληλομαχομένας, ἀλληλανεύουσας ἑαυτάς. Τὸ τρίτον ἀφιερῶτο εἰς τὸ Κόμμα τῆς Ἀγανακτήσεως, εἰς ὃ περιελάμβανε ὅλην σχεδὸν τὴν Γαλλίαν, πλὴν ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἀρχολιπάρων, οἵτινες ἐναλλάξ εἶτε ὡς αὐτοκρατορικοὶ, εἶτε ὡς βασιλικοὶ, εἶτε ὡς δημοκρατικοὶ ἐκμεταλλεύονται τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ σκοποῖς ἰδίοις, ταρασσόντες περιοδικῶς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν εἰρήνην ὅλης τῆς Γαλλίας. Τὸ δὲ τελευταῖον ἦτο τὸ ἀριστοῦργημά του, ἄσος ἐν πεζῷ, ἡ μελάνη καὶ τὸ αἷμα τιτλοφορούμενον. Ἦτο ἀπάντησις πρὸς τὸν μονομάχον Κασσανιὰν, περιφρονητικῶς γράψαντα περὶ Ζολᾶ, ὡς μὴ ξιφομάχου καὶ μὴ ἀνέκοντος εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐνεργείας. Οὐδέποτε ἀνέγνωμεν τόσῳ σφοδρὸν, τόσῳ πρωτότυπον, τόσῳ ζωντανὸν φιλιππικὸν ἐναντίον τῆς συμμορίας τῶν λεγόμενων πολιτευομένων, ἀνθρώπων τοῦ ξίφους ἢ τῶν ὑπουργείων, φυλῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἰδιοτελοῦς, διεφθαρμένης, ἀναγούσης εἰς ἐπάγγελμα κερδοσκοπικὴν τὴν διακυβέρνησιν τῶν λαῶν, ὡς ἄλλοι ἀνάγουν εἰς ὁμοίας φύσεως ἐπάγγελμα τὴν παροχὴν ἡδονῶν εἰς τὸν πλησίον, γινόμενοι μεσοῖται σαρκικῶν ἀπολαύσεων.

* *

Ἄλλ' ἡ μελάνη καὶ τὸ αἷμα *) τοῦ κ. Ζολᾶ δὲν εἶναι μό-

*) Οἱ θέλοντες νὰ τρυφήσωσι εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἄς ἀναγνώσωσι σήμερον τὸ καλὸν «Φρόνημα τοῦ Λαοῦ».

νον ἀριστοῦργημα δημοσιογραφικῆς δυνάμεως, εἶναι συγγέν-τρως εἰς ἐντὸς τριῶν στηλῶν τοῦ Φιγαρώ ὁλοκλήρου φιλοσοφίας, ἥτις δυνατὸν κατ' οὐσίαν νὰ μὴ εἶναι νέα, ἀλλ' εἶναι τόσῳ ζωντανῇ ὡς ἀρτιγέννητος κατ' ἐπίφασιν καὶ συνεφάπτεται τόσῳ δυνατὰ ὡς ξίφος μονομάχου τῆς πολιτείας, ὥστε διαρρέει πανταχόθεν ὡς εὐρεῖα πρωτότυπος σύνθεσις περὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἰδέας ἐπὶ τῶν πολιτευμάτων καὶ τῶν κοινωνιῶν καὶ τῆς οὐδαμινοτήτος τοῦ ξίφους καὶ τῆς δικολαβικῆς τῶν πολιτευομένων. Καὶ ἀπὸ τῆς σφαίρας λίαν θετικῆς φιλοσοφίας αἰωρούμενον ἀνάγεται εἰς ὕψος λυρισμοῦ, καὶ ἐκεῖ ἐξατμίζεται ὡς ἐν ἐκρηξί πυροτεχνήματος εἰς τὴν Ἀποθέωσιν τῆς μελάνης.

* *

Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τοιοῦτους δημοσιογραφικοὺς θριάμβους νὰ κατὰγῃ ὁ κ. Ζολᾶ, οὐδόλως νομίζομεν παράδοξον εἶναι ὅ μυθιστοριογράφος Ζολᾶ πάθῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἐκλείψεις πρὸ τοῦ δημοσιογράφου Ζολᾶ. Ἐν γένει χαίρομεν ὅτι ἐξ ἀρχῆς δὲν ἐσφάλομεν ἀνακαλύψαντες ἐν αὐτῷ ἑκτακτον πνευματικὴν δύναμιν, ἥτις εἰσέτι δὲν ἀφίκετο εἰς τὸ ἀπόγειον σημείον τῆς γονιμότητος αὐτῆς.

Ἄς κρίνωσι δὲ οἱ ἐνασμενιζόμενοι εἰς παραλληλισμοὺς εἰς ἔχωμεν δίκαιον περιφρονούντες πάντοτε τοὺς παρὰ τῇ ἐπιπολαίῳ κοινῇ γνώμῃ καθεστηκότας ὡς μεγάλους κριτικούς τῆς ἐκπνεύσεως γενεᾶς, λαβόντας ἅμα τῇ καὶ παρ' ἡμῶν διακωδωνίσει τοῦ νέου τῆς Γαλλίας φιλολογικοῦ ἀστέρος ἀσδόλῃν ἐκ τοῦ κήπου τῶν ἵνα τὴν σφενδονίσωσι κατ' αὐτοῦ.

Ὁ ἀστὴρ κατέλαβε τὴν λαμπράν του θέσιν ἐν τῷ παρισινῷ στερεώματι, αὐτοὶ δὲ ἄς σαλακωνεύωνται ὡς πυγολαμπίδες εἰς τὰ τενάγῃ τοῦ Ἰλίουσσοῦ.

Καλεδάν.

ΤΡΙΩΝ ΟΔΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΙΦΑΡΤ

τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, Βουλῆς καὶ Πετράκης, παραπλεύρως τοῦ καταστήματος τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Μινέρτα βαε.

ΣΩΣΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ,

διότι δὲν σὰς λείπει τίποτε ἐκεῖ μέσα, ἀρκεῖ νὰ μὴ σὰς λείπῃ ὁ παρᾶς.

ΚΑΙ ΕἶΝΑΙ ΟΛΑ ΤΕΛΕΙΑ.

ΒΑΦΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΕἶΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΒΑΦΗΣ πωλουμένης παρὰ τῷ Τυπογραφεῖῳ τῆς «Ἀθηναίδος», (ὁδὸς Βουλῆς, ἀριθ. 29). Τὴν χρῆσιν αὐτῆς μικρὰ πέτρα ἀπίδειξε λίαν ὠφέλιμον καὶ συμφέρουσαν, διότι ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ τὰ υποδήματα μελανοῦνται λαμπρὰ ἀποστίλδοντα δι' ἀπλῆς προστριβῆς ἐπ' αὐτῶν μικρᾶς ψήκτρας, ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ δοχείου ἐμπεπαρμένης. Καθαρισμὸς καὶ ἀποστίλδωσις στρατιωτικῶν λωρίδων. Τῶν λωρίδων τῶν ἄμαζων ἐν γένει, καὶ οἰουδήποτε μελανοῦ δέρματος, μὴ ἐπικολλωμένης τῆς βρωχῆς ἐπὶ τῶν πρόστριβομένων παντὸς εἴδους ὑφασμάτων. Τιμὴ ἐκάστου δοχείου ΛΕΠΤΑ 70 λιανικῶς. Χονδρικῶς δὲ μετὰ μετὰ γάλης ἐκπτώσεως.